

- iā [L.] 4) bildlich 270, 6; 611,1.
 -ie [D.] 8) yajñānām 664,27.
 -iā [V. du.] 4) aṇvīnā 34,7; 430,1; 503,7.
 -iā [N., A. du.] 1) vīrā 230,2. — 4) aṇvīnā 157,6; 182,2; 429,5; 230,3; (mitrāvārūnā) 645,2. — 5) in Ver- gleichen 555,1 (ādrī); 267,2 (vīpāt cūtudrī).
 -ias [V. p.] 4) 572,21. — 8) rīāsya 582,12; 692,3.
 -ias [N. p. m.] 3) ācīvā- sas 148,3; ācīvās 240, 8. — 4) 667,5; 904, 5; 956,7. — 5) 917, 7 — yāthā prīthak. — 6) 441,8; 312,21 = 352,4 (sadāsās). — 8) rīāsya 639,35; nas ta- nūnām 492,6. — 9) rāyās 215,15; 408,13.

rathīy, fahren wollen [von rātha].

Part. rathīyāt:

- āntī 166,5 — iva prā jihīta ōṣadhis.
rathe-ṇūbh, a., auf dem Wagen glänzend.
 -ūbham 37,1 krīdām vas cārdham (Text cārdhas) mārutam anarvānam —.
rathe-ṣthā, a., auf dem Wagen stehend [sthā von stha], Wagenkämpfer.
 -ēna hāriacvena (indre- na) 208,3.
rathe-ṣthā, a., dass.
 -ās [N. s.] indras 173, 4. 5.
 -ām indram 463,5; 809, 49; 462,1.
[rathodha], ratha-ūdha, a., auf dem Wagen [rātha] fahrend [ūdha Part. II. von vah].
 -a [V.] (indra) 974,3.
(rathya), rathia, a., n. [von rātha], 1) a) zum Wagen gehörig; 2) n., Wagenlast.
 -āsas 1) ācīvās 478,3. — 2) eṣṣiā cid — ja- yema 928,11.
rāthya, rāthia, a., m., n. [von rātha], 1) a., zum Wagen gehörig, im Deutschen meist durch Zusammensetzung mit Wagen wieder- zugeben; 2) m., Wagenross; 3) n., Wagen- rad; 4) n., Besitz an Wagen.
 -ias 2) 748,1.
 -yas 1) ātyas 195,4; sāptis 222,7.
 -iam 3) 733,6 rībhūs nā — nāvam.
 -yam 1) ānīm 35,6.
 -iā [L.] 1) cakrēna 53,9 (rathīā zu lesen?).

- ias [N. p. f.] 3) dhénās 537,3.
 -is [N. p. f.] 4) ā tvā gīras — iva āsthus 704,1.
 -ias [A. p. m.] 2) vājān 121,14. — 8) rīāsya 492,9.
 -is [A. p. f.] 2) iṣas 264, 11.
 -inaam 6) rathītamās 665,7; rathītamam 11, 1.
 -itaras 6) nākis tuāt — 84,6.
 -itamas 1) 778,26 (sō- mas). — 6) indras 486,15; 497,2.3 (oder pūṣā); 665,7; 670,12.
 -itamam 6) (indram) 11, 1; 708,7; (pūṣānam) 496,2.
 -itamā [du.] 1) ācīvā 22,2; 182,2.

rāthiam va zu lesen | -yā [p. n.] 1) cakrā 180, ist); 297,3. 4.

rad [Fi. 164], Vertiefungen machen, sei es durch beissen, hacken, ritzen, spalten, gra- ben, insbesondere Wege [A.] bahnen den Strömen u. s. w., oder mit veränderter Rection: die Ströme [A.] durch Bahnbrechen frei machen, endlich: jemandem [D.] Güter [A.] eröffnen, sie ihm mittheilen. Die entsprechen- den Begriffsübergänge siehe unter trīd.

Also 1) beissen, nagen an [L.]; 2) etwas [A.] zerbeissen, zermalmen; 3) jemandem [D.] Wege [A.] eröffnen, bahnen; 4) Wege [A.] eröffnen, bahnen zu [D.]; 5) Ströme [A.] eröffnen, ihnen freie Bahn machen; 6) je- mandem [D.] Gaben, Güter [A.] eröffnen, mittheilen.

Mit prā 1) Wege [A.] | **vī** 1) zerspalten, zer- bahnen; 2) jeman- trennen; 2) jemandem [D.] Güter [A.] | [D.] Güter [A.] eröff- eröffnen, mittheilen. | nen, zutheilen.

Stamm rāda:

- ati 2) pācvas 166,6 (di- dyūt krīvirdatī).
 -anti 3) yāsmē ādhvanas 576,4.
 -at 3) pathās sūriāya 603,1.

rada:

- a (-ā) 6) nas rayīm 805, 4. — **vī** 1) gōs pārva 61,12 (tiraçcā).
 -antu **vī** 2) nas cūrūdhas 578,3.

Impf. ārada:

- as 3) ābhyas (adbhyās) gātūm 471,3. — 6) yāvat (rādhas) stotr- bhyas 595,4.
 -at 3) yābhyas (sīndhu- bhyas) gātūm 563,4. — 5) sīndhūn 915,7.

arada:

- as prā 1) vartanīs 315, 2.
 -at 5) asmān (nādias) 267,6. — prā 1) te yātave pathās 901,2.

Perf. rarad, rarād:

- āda [3. s.] 5) yās (apās) 565,1 (indras vajrī).

Aor. rad:

- tsi [2. s. Co.] prā 1) nas pānthaam vājāya 364,1 (parallel ā bhara).

Part. rādat:

- antā [du.] 6) vājām vī- prāya 117,11.
 -anti [N. s. f.] 4) pathās suvitāya 434,3.

radā-vasu, a. (Pad. radavasū, richtiger radād- vasu) Güter (vasu) eröffnend [radā v. rad 6].

- o [V.] (indra) 548,18.

radh, randh, 1) in jemandes [D.] Gewalt kommen, ihm erliegen, ihm dienstbar werden;

mā riradha